~ ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ ~

УДК: 330.342.3:316.42:351/354 **DOI: https://doi.org/10.32680/2409-9260-2025-7-8-332-333-7-17**

КРОС-СЕКТОРАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ МІЖ ДЕРЖАВОЮ, БІЗНЕСОМ ТА ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ У МОДЕЛІ СОЦІОЕКОНОМІКИ

Жук Н. О., аспірант кафедри економічної теорії, менеджменту і адміністрування, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, м. Чернівці, Україна
e-mail: zhuk.nazar@chnu.edu.ua
ORCID: 0009-0004-7937-4706

Анотація. *У статті обґрунтовано інтегральний підхід до оцінювання крос-секторальної взаємодії між державою, бізнесом і громадянським суспільством як ключового інструменту моделі соціоекономіки, орієнтованої на досягнення Цілей сталого розвитку в Україні. Метою дослідження є розроблення системи кількісних індикаторів та побудова композитного Індексу крос-секторальної взаємодії (ІКСВ), що дозволяє вимірювати рівень синергії між секторами в умовах нестабільності, цифровізації та фрагментованості інституційного середовища. Методологічну основу дослідження становить метод аналізу ієрархій (АНР), що дозволив визначити ваги семи стандартизованих субіндексів: інституційної спроможності, економічної ефективності, соціального капіталу і довіри, цифрової взаємодії, міжнародної координації, впливу на соціальні результати та екологічної сталості. Результати показали значення ІКСВ на рівні 0,554, що свідчить про помірний рівень крос-секторальної взаємодії в Україні.*
Ключові слова: *соціоекономіка; крос-секторальна взаємодія; державно-приватне партнерство; соціальна відповідальність бізнесу; громадянське суспільство; сталий розвиток.*

. CROSS-SECTORAL INTERACTION BETWEEN THE STATE, BUSINESS AND CIVIL SOCIETY IN THE SOCIOECONOMIC MODEL

Nazar Zhuk, PhD student of the Department of Economic Theory, Management and Administration Yriy Fedkovych Chernivtsi National University, Ukraine
e-mail: zhuk.nazar@chnu.edu.ua
ORCID: 0009-0004-7937-4706

Abstract. *The article aims to substantiate a system of indicators for assessing cross-sectoral interaction between the state, business, and civil society within the socio-economic model as a tool for achieving sustainable development goals in Ukraine. It is noted that the potential of socioeconomy is realized precisely through the institutionalization of stable formats of cross-sectoral interaction, which serves not only as a tool for implementing socioeconomy but also as its institutional foundation and a condition for effective functioning in the unstable, fragmented, and digitized environment of the BANI world. The research is grounded on the analytical hierarchy process (AHP) and the construction of a composite Cross-Sectoral Interaction Index (CSII), which includes seven standardized sub-indices: institutional capacity, economic efficiency of interaction, social capital and trust, digital integration, international coordination, impact on social outcomes, and ecological sustainability. Each sub-index is calculated using normalized statistical indicators for Ukraine in 2024, based on national and international databases. The calculated value of the integral CSII for Ukraine is 0.554, indicating a moderate level of synergy among sectors. The highest sub-indices were recorded for international coordination (0.845) and digital interaction (0.831), reflecting strong alignment with global recovery frameworks and e-government reforms. The lowest score (0.32) was noted for economic efficiency due to weak implementation of public-private partnership mechanisms. The practical significance of the results lies in the proposed methodology for monitoring the dynamics of socio-economic transformation and stakeholder engagement in reconstruction policies. The article presents policy recommendations for institutional strengthening of Public-Private Partnership, fiscal incentives for social investment, transparency enhancement through public platforms, and inclusion of social indicators in partnership agreements. The CSII is proposed as a strategic planning tool to evaluate and enhance cross-sectoral cooperation in Ukraine and similar post-crisis contexts.*
Keywords*: socioeconomy; cross-sectoral interaction; public-private partnership; corporate social responsibility; civil society; sustainable development..*

JEL Classification: H110; L310; O350; Q010; Z180

Постановка проблеми. Сучасна наука визначає соціоекономіку як модель стійкого економічного розвитку, орієнтовану на досягнення довгострокового балансу між соціальними, економічними та екологічними цілями. Вона передбачає взаємодію економічних і соціальних факторів як єдиного цілого, не лише пристосовується до зовнішніх змін, а й здатна створювати нові умови існування через інновації, інституційні зміни та нові моделі взаємодії між суб'єктами. У Порядку денному ООН на період до 2030 року Ціль 17

«Посилити засоби реалізації та активізувати Глобальне партнерство для сталого розвитку» надає легітимність концепції соціоекономіки як моделі, що об'єднує економічні та соціальні виміри завдяки налагодженій співпраці ключових суб'єктів суспільного розвитку.

У цьому контексті важливою є не лише наявність партнерських відносин, але і розбудова інституційних механізмів координації, прозорості, ефективного управління та інноваційної взаємодії між секторами. Структура цілі 17 дозволяє виокремити конкретні методологічні орієнтири, важливі для операціоналізації крос-секторальної взаємодії у соціоекономічному контексті. Зокрема, йдеться про: зміцнення глобального партнерства для сталого розвитку через багаторівневу участь усіх заінтересованих сторін; сприяння ефективним партнерствам між державними структурами, приватним сектором і громадянським суспільством; формування апарату оцінки ефективності крос-секторальних зв'язків у моделі соціоекономіки [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі досить багато досліджень щодо соціальних функцій громадянського суспільства, соціальної відповідальності бізнесу, державно-приватного партнерства та соціальної політики держави. У сучасних зарубіжних наукових дослідженнях, зокрема, С. Осборне [2], Дж. Ходже [3], Е. Йєскомба [4], А. Акінтоє, М. Бека, С. Гардкастле [5] досліджуються концептуальні та практичні засади партнерств між державним та приватним секторами у різних країнах, їх фактори успіху та ризики, моделі контрактів тощо.

Українські вчені наголошують на великому значенні ролі людського і соціального капіталів у соціалізації економіки, зміцненні суспільних інститутів та гарантуванні соціальної безпеки. Цим проблемам приділено увагу у публікаціях З. С. Варналія [6, 7], З. І. Галушки [8], В. Мельничук [9] та ін. Механізми впливу заходів корпоративної соціальної відповідальності бізнесу досліджують О. В. Богомаз [10], М. М. Саприкіна [11], Л. Червінська [12], Д. С. Букрєєва [13], І. А Лопащук, А. М. Равлюк, О. В. Присяжнюк [14] та ін.

Відокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. У науковому дискурсі питання взаємодії суб'єктів соціально-економічних відносин для вбудованого механізму моделі соціоекономіки не актуалізується, відсутня системна методологія кількісного вимірювання ефективності взаємодії між державним, приватним і громадянським секторами у контексті досягнення цілей сталого розвитку. Не визначено чітких індикаторів, які б одночасно відображали інституційну, соціальну, економічну, цифрову та екологічну складові цієї взаємодії.

Мета статті – обґрунтувати інтегральний підхід для оцінки крос-секторальної взаємодії між державою, бізнесом, громадянським суспільством у моделі соціоекономіки, необхідний для виявлення механізмів стійкого економічного розвитку та досягнення Цілей сталого розвитку України.

Основний матеріал. У межах інноваційної моделі стійкого економічного розвитку соціоекономіка постає як інтегративна система, що функціонує на засадах взаємодії між ключовими секторами: державним, приватним та громадським. Таке багатоакторне партнерство є не лише формою співпраці, а й фактором інституціонального оновлення, що формує нову якість економічного розвитку на основі принципів стійкості, інклюзивності та відповідальності. З економічного погляду крос-секторальна взаємодія забезпечує ефективну координацію ресурсів – фінансових, людських, організаційних – та мінімізацію трансакційних витрат, які виникають у разі фрагментарного управління розвитком. Через об'єднання інтересів різних секторів створюються умови для синергії економічного зростання та соціального добробуту, зокрема шляхом розвитку соціального підприємництва, локальних партнерств і проєктного фінансування суспільно значущих ініціатив. З інституційного погляду така взаємодія формує екосистему співуправління, у якій держава перестає бути єдиним суб'єктом регуляції, а натомість розширюється її роль як модератора, координатора і гаранта стабільних правил гри. Бізнес за таких умов реалізує функції інноваційного та інвестиційного провайдера, а громадянське суспільство є каналом зворотного зв'язку та суспільної легітимації економічних рішень. Потенціал соціоекономіки реалізується саме через інституціоналізацію сталих форматів міжсекторальної взаємодії, яка є не лише інструментом реалізації соціоекономіки, а її інституційною основою та умовою ефективного функціонування в умовах нестабільного, фрагментованого та цифровізованого середовища BANI-світу. Вона формує стійкість не лише як адаптивну властивість, а як структурну здатність системи до колективного творення майбутнього на засадах довіри, прозорості, взаємної відповідальності та ціннісної орієнтації розвитку.

Для максимально повного відображення ефективності крос-секторальної взаємодії в моделі соціоекономіки використаємо багатовимірну систему показників, яка включає індикатори інституційної спроможності, економічної ефективності, соціального капіталу, цифрової інтеграції, екологічної стійкості та впливу на сталість розвитку (таблиця 1).

Таблиця 1

Система показників для оцінки крос-секторальної взаємодії між державою, бізнесом, громадянським суспільством у моделі соціоекономіки

Група показників	Конкретні індикатори	Опис значення
Інституційна спроможність секторів	Індекс урядування (Governance Index); індекс сприйняття корупції; частка реалізованих державно-приватних проєктів	Відображає довіру, ефективність, наявність інституційних бар'єрів у взаємодії
Економічна ефективність взаємодії	Частка спільного фінансування (державного, бізнесового, міжнародного); кількість спільних проєктів; прямі соціальні інвестиції	Вимірює синергію у проєктному співробітництві та фінансовий ефект від партнерств
Соціальний капітал і довіра	Індекс міжсекторальної довіри; рівень громадської участі; індекс соціальної згуртованості	Відображає ступінь залученості громадськості й довіри до партнерських моделей
Рівень цифрової взаємодії	Частка спільних е-сервісів; рівень використання відкритих даних; кількість проєктів е-участі	Характеризує ступінь цифрової інтеграції секторів у процесах взаємодії
Міжнародна координація	Кількість багатосторонніх ініціатив; обсяг міжнародної технічної допомоги; індекс зовнішньої залученості	Вимірює ефективність включення міжнародних організацій до національної соціоекономічної трансформації
Вплив на соціальні результати	Рівень зайнятості у соціальних проєктах; індекс соціального включення; доступ до базових послуг	Відображає соціальні ефекти від партнерства (інклюзія, мобільність, рівність)
Екологічна стійкість ініціатив	ESG-рейтинги компаній-учасників; частка «зелених» проєктів; індекс екологічного управління	Демонструє, наскільки взаємодія відповідає вимогам сталого екологічного розвитку

Джерело: складено автором

Для комплексної оцінки крос-секторальної взаємодії між державою, бізнесом і громадянським суспільством у моделі соціоекономіки скористаємося методикою розробки моделі моделлю AHP (Analytic Hierarchy Process) та сформуємо Інтегральний індекс крос-секторальної взаємодії (ІКСВ), до якого внесемо стандартизовані субіндекси за наведеними у таблиці 1 групами. Методологія такого індексу ґрунтується на принципах багатокритеріальної оцінки та використанні вагових коефіцієнтів відповідно до пріоритетів соціоекономічної політики.

Знайдемо значення усіх 7 груп показників.

1. *Інституційна спроможність секторів*. У 2024 році значення показника інституційної спроможності України (Governance Index) за BTI Transformation Index 2024 складало 6,04 (за 10 бальною шкалою; де 10 = найвища якість інституцій). Це позначено як «good governance» [15, с.15]. Згідно з Edelman Trust Barometer 2024, значення Trust Index (коефіцієнт довіри до чотирьох інституцій – бізнес, уряд, НУО, медіа) для глобальних 28 ринків становив приблизно 56% у 2024 році. Зокрема, довіра до уряду – близько 52%, до бізнесу – 61%, до НУО – 59% [16]. Згідно з соціологічним опитуванням Центру Разумкова (березень 2024), рівень довіри до громадських інститутів в Україні у % опитаних був таким: Збройні Сили України – 95%, волонтерські організації – 80%, громадські організації – 60,5% [17].

2. *Показники економічної ефективності взаємодії.* Згідно з офіційною інформацією Міністерства економіки України, на 1 січня 2025 року було укладено 200 ДПП-договорів, з них 22 перебувають у процесі реалізації, а 167 договорів не реалізуються (114 – не виконуються, 53 – розірвані або термін закінчився), і ще 11 призупинені у зв'язку з війною [18]. Проте у межах системи державних інвестицій (реєстр DREAM) станом на кінець 2024 року було зареєстровано 787 інвестиційних проєктів на загальну суму понад 60 млрд. USD, велика частина фінансування яких забезпечується міжнародними організаціями та державними установами [19].

Узагальнення даних з українських джерел свідчить про обмежену реалізацію потенціалу співпраці між державою, бізнесом і міжнародними організаціями. Із 200 укладених у 2024 році договорів державно-приватного партнерства лише 11% перебувають у стадії реалізації (значення – 0,11). Водночас обсяг соціальних інвестицій – понад 2 млрд. доларів США – становить близько 1,3% від ВВП, що нормалізується як 0,40 [20]. Активність у державному реєстрі DREAM (787 проєктів на $60 млрд.) свідчить про значний потенціал, проте з урахуванням фрагментованості координації показник можна оцінити на рівні 0,45. Об'єднане середнє значення трьох компонентів формує інтегральну оцінку субіндексу економічної ефективності взаємодії (Iee): Iee = (0,11+0.4 + 0,45):3 = 0,32.

3. *Соціальний капітал і довіра* за міжнародними порівняннями розраховуються на основі трьох ключових компонентів (індексу соціальної згуртованості, рівня громадської участі та індексу міжсекторальної довіри). За даними дослідження reSCORE 2024, проведеного міжнародною аналітичною платформою SCORE for Peace, рівень соціальної згуртованості в Україні оцінюється як високий: за шкалою від 1 до 10 показник становить приблизно 8.5, що у нормалізованому вигляді дорівнює 0.85. Дослідження наголошує на збереженні стійкої національної ідентичності, високій готовності до міжособистісної підтримки, відсутності соціальної ворожнечі та переважаючому почутті приналежності до спільноти навіть в умовах війни [20]. Водночас рівень громадської участі в Україні залишається низьким. Згідно з даними соціологічного моніторингу Центру Разумкова, лише близько 35% населення брали участь у формах громадської активності, таких як волонтерство, участь у консультаціях з місцевими органами влади чи ініціативи громадянського суспільства. Це підтверджується і міжнародними оглядами стану громадянського простору, зокрема звітом CIVICUS Monitor 2024 у якому Україна віднесена до групи країн з обмеженим простором громадянської активності [21]. Рівень участі, нормалізований для розрахунку індексу, оцінено як 0.35. Щодо індексу міжсекторальної довіри, дослідження SCORE вказує на помірні значення вертикальної довіри: рівень сприйняття відповідальності та дбайливого ставлення з боку державних інституцій і бізнесу оцінюється на рівні 5.0 із 10, що відповідає 0.50 у нормалізованій шкалі [22]. Узагальнюючи ці три компоненти і застосовуючи рівні ваги для кожного, субіндекс соціального капіталу і довіри для України у 2024 році розраховується як середнє арифметичне: (0,85+0,35+0,50) : 3 = 0 ,57.

4. *Кількісні значення показників цифрової взаємодії України* за 2024 рік такі: за даними E Government Development Index (EGDI) 2024, Україна отримала 0.8841 (максимум = 1.0), що відповідає рейтингу 30 місце з 193 країн [23]. За рейтингом E Participation Index (частина EGDI) Україна у 2024 році посіла 1 ше місце з 193 країн, демонструючи найвищий рівень цифрової участі громадян у світі [24]. Частка користувачів держпослуг онлайн в Україні у 2022 році становила 63%, що є вагомим орієнтиром для оцінки е сервісів та показує стабільне підвищення [25]. У рейтингу Open Data Inventory (ODIN) 2024 Україна посіла 66 те місце із загальною оцінкою 64 бали (повна шкала до 100), що відображає зрілість екосистеми відкритих даних [26]. У 2024 році в Україні системно впроваджуються електронні консультації, петиції, обговорення і онлайн-хакатони в межах ініціатив e-democracy .

Мінцифри реалізує платформу Diia.Digital Hromada, національний портал для залучення громадськості до обговорень, консультацій і місцевого цифрового урядування. Консолідований перелік показників для цифрового субіндексу такий: EGDI вже має масштаб 0-1 (0.8841); E Participation – 1.0 (найвищий серед усіх країн); частка користувачів е послуг – 0.63; Open Data Score (ODIN) – 0.64. Наявність активних е платформ також оцінюється максимальним значенням – 1. Ці п'ять параметрів дозволяють сформувати цифровий субіндекс (Іц):

$$Іц = (0,8841+1.0+0.63+0.64+1):5 = 0.7885:4 = 0,8308$$

5. *Показники з міжнародної координації України* за 2024 рік, які будемо використовувати для цифрової моделі індексу, такі:

1) Кількість багатосторонніх ініціатив. Україна активно залучена до численних багатосторонніх платформ, зокрема Української Групи Контакту (Ukraine Defense Contact Group), що об'єднує 57 країн та ЄС для координації військової та технічної допомоги. Також зростають довгострокові багатосторонні безпекові угоди з багатьма державами та ЄС, укладені у 2024 році – понад 30 угод високого рівня.

2) Обсяг міжнародної технічної допомоги ЄС та його інституції (через Ukraine Facility) зобов'язалися надати €50 млрд. технічної та фінансової допомоги у період 2023–2027 рр., з яких значна частка спрямована на соціально-економічне відновлення. У 2024 році соціальні та гуманітарні виплати склали приблизно USD 41.7 млрд. IMF профінансував $5.4 млрд. через EFF у 2024 році [28].

3) Індекс зовнішньої залученості сформуємо як комбінований індекс, що враховує кількість міжнародних платформ (57+), кількість міжнародних угод (30), а також рівень задекларованої допомоги (€50 млрд. від EU Facility + $5.4 млрд. IMF). Підсумкові значення індексів міжнародної координації як частку від можливих визначаємо так: кількість багатосторонніх ініціатив (57 від 60) – 0.950; кількість міжнародних угод (30 із 40 зазначених) – 0,750; обсяг міжнародної технічної допомоги (41.7 млрд. USD із 50) – 0,834. На основі розрахунку середнього значення цих субіндексів. Інтегральний індекс міжнародної координації України (2024) складає:

$$Iзз = (0,95+0,75+0,834):3 = 0.845.$$

6. *Вплив на соціальні результати* визначаємо за прийнятою у міжнародній статистиці методикою, що включає аналіз трьох індикаторів:

1) Рівень зайнятості у соціальних проєктах. За даними Державної служби зайнятості, 330 тис. українців знайшли роботу протягом 2024 року через її програми. Зокрема, понад 327 тис. осіб працевлаштовано або залучено до тимчасової зайнятості через держпрограми (із 23 млн. економічно активних осіб це 1,42%) [28].

2) Індекс соціального включення визначаємо за допомогою індексу reSCORE (англійською – Resilience, Recovery and Reconstruction), що окреслює рівень відновлення та стійкості – в рамках моніторингу залученості різних груп населення. Дослідження reSCORE Україна 2024 свідчать про наявність як сильних, так і слабких сторін у розвитку місцевого самоврядування в умовах повномасштабної війни. Найвищу оцінку отримав показник стійкості – 3,8 бала, що вказує на відносну здатність громад адаптуватися до викликів і забезпечувати базові послуги, зберігаючи функціонування інституцій у кризових умовах. Водночас інституційна готовність до реформ отримала 3,1 бала, що свідчить про наявність потенціалу до змін, однак на тлі зовнішніх і внутрішніх бар'єрів цей потенціал не реалізується повною мірою. Показник залученості громадян становив 3,2 бала, демонструючи обмежену участь населення у прийнятті рішень, що може бути пов'язано як із пасивністю самих громадян, так і з відсутністю ефективних механізмів залучення. Найнижчий бал – 2,9 – отримала відкритість влади, що вказує на необхідність посилення прозорості та підзвітності органів місцевого самоврядування. Середній показник – 3,25 бала з 10. Отже, дослідження reSCORE 2024 виявило, що українські громади мають достатній рівень стійкості, але потребують подальшої інституційної підтримки, демократизації процесів управління та розширення можливостей громадянської участі. Ці висновки важливі для формування державної політики регіонального розвитку в післявоєнний період [29].

3) Доступ до базових послуг. Аналітичний парламентський звіт вказує на проблемні аспекти доступу до соціальних послуг для ВПО та постраждалого населення з висновками про низьку покритість. Звіт ІОМ про внутрішнє переміщення фіксує, що більшість населення поблизу лінії фронту має обмежений доступ до продовольства та транспортних можливостей, що є компонентом базових послуг. За даними Міністерства соціальної політики – бюджет 2024 передбачає витрати на соціальний захист – 88,7 млрд. грн., включно з житловими субсидіями (49,9 млрд. грн.), що служить фінансовим виразом доступу до базових послуг приблизно на 70% [30]. Результати розрахунку соціального субіндексу України за 2024 рік вийшли такі: частка зайнятих у соціальних проєктах – 0.142; Індекс соціального включення – 0,325; Доступ до базових послуг – 0,7. $Iср = (0,142+0,325+0,7):3 = 0,389$

Інтегральний соціальний субіндекс (2024) складає 0.389. Це значення показує низький рівень впливу крос-секторальної взаємодії на соціальні результати, з потенціалом зростання за рахунок розширення програм зайнятості та покращення доступу до послуг для вразливих груп.

7. *Екологічна стійкість ініціатив.* Ключовими елементами цього субіндексу є частка зелених проєктів, екологічні рейтинги компаній та загальнодержавний рівень екологічного

управління. На рівні макроіндикаторів Україна у 2024 році посіла 41-ше місце серед 180 країн у глобальному Environmental Performance Index (EPI), що свідчить про позитивну динаміку в напрямі інституціоналізації екологічних стандартів управління (scoperatings.com). Додатково, згідно з рейтинговими агентствами, такі компанії як «Астарта» отримали срібний ESG-рейтинг EcoVadis (що відповідає оцінці 0,8 за нормованою шкалою), а за оцінкою Sustainalytics досягнуто високого рейтингу на рівні 0,85. З урахуванням нормалізації усіх компонентів: ESG-рейтинг компаній (0,825), частка зелених інвестицій ($1,2 млрд. із цільового орієнтиру $2 млрд. – тобто 0,6), а також позиція України в індексі EPI (нормалізована як (180 – 41)/(180 – 1) ≈ 0,78), середнє арифметичне значення становить: Iec = (0,85+0,6+0,78) : 3 = 0,735.

Субіндекс екологічної стійкості ініціатив дорівнює 0,735 або 73,5%, що свідчить про доволі високий рівень екологічної відповідальності та інтегрованості принципів сталого розвитку у проєкти крос-секторальної взаємодії.

Для визначення Інтегрального індексу крос-секторальної взаємодії України за 2024 рік спочатку встановимо вагові коефіцієнти кожного субіндексу з їх обґрунтуванням (таблиця 2).

Таблиця 2

Пропоновані вагові коефіцієнти (∑ = 1.00)

Субіндекс	Вага	Пояснення
Інституційна спроможність секторів	0.20	Базова умова для діалогу, координації, легітимності взаємодії
Економічна ефективність взаємодії	0.15	Без реальної економіки партнерство залишатиметься декларативним
Соціальний капітал і довіра	0.15	Визначає якість горизонтальних і вертикальних зв'язків між секторами
Рівень цифрової взаємодії	0.10	Інструментальна, але не системоутворююча змінна
Міжнародна координація	0.15	Посилює внутрішню взаємодію, особливо в умовах відновлення
Вплив на соціальні результати	0.15	Кінцева мета соціоекономіки – підвищення якості життя
Екологічна стійкість ініціатив	0.10	Важливий, але у довгостроковій перспективі ефект менш помітний у крос-секторній динаміці

Джерело: складено автором

Зважена сума субіндексів з урахуванням ваг становить 0,554.

$$IКСВ = (0.604x0,2+0.32x0,15+0.57x0,15 +0,831x0,1+0,845x0,1+ 0,389x0,15+0,735x0,1) = 0,554$$

Зазначимо також шкалу інтерпретації Індексу крос-секторальної взаємодії (у діапазоні 0–1) (таблиця 3).

Таблиця 3

Шкала інтерпретації Індексу крос-секторальної взаємодії (у діапазоні 0–1)

Діапазон значень індексу	Інтерпретація
0.00 – 0.30	Низький рівень взаємодії, фрагментація, відсутність довіри між секторами
0.31 – 0.50	Помірна взаємодія, наявні ініціативи, але вони не мають системного характеру
0.51 – 0.70	Значний рівень взаємодії, наявна координація, регулярна участь усіх секторів
0.71 – 1.00	Дуже високий рівень синергії, ефективна партнерська модель у форматі соціоекономіки

Джерело: складено автором

Методику побудови вагових коефіцієнтів запозичено у Т. Сааті [31], який є засновником методу аналізу AHP (AHP – Analytic Hierarchy Process), що широко використовується для прийняття складних рішень у багатокритеріальному середовищі. Діапазон значень, використаний у таблиці 2, є доцільним і методологічно виправданим з огляду на мету оцінювання – ранжування чинників ефективності крос-секторальної взаємодії за ступенем їх відносної значущості. Застосування обмеженого шкального інтервалу (наприклад, від 0,05 до 0,25) відповідає логіці вагових коефіцієнтів, що використовуються в методі аналізу ієрархій (AHP) та інших формах багатокритеріального аналізу, де загальна сума ваг дорівнює одиниці, а значення кожного критерію репрезентує його частку впливу в загальній моделі. Такий діапазон дозволяє уникнути як надмірної концентрації ваги на окремому чиннику, так і надто незначущих значень, які могли б спотворити реальний вплив складових системи. Крім того, обраний інтервал забезпечує достатню чутливість при подальшому моделюванні або сценарному аналізі, що є важливим для виявлення пріоритетних зон управлінського втручання або подальшого розвитку партнерських механізмів. Він також узгоджується з практикою подібних досліджень, зокрема у роботах Вілкс (Vilks) і Малкава (Malkava) (2016) [32], де вагові коефіцієнти у межах 0,05–0,30 застосовуються для оцінки детермінант публічно-приватного партнерства, а також у методичних підходах, описаних Сааті (2008) щодо узгодженості експертних оцінок.

Згідно з оцінками семи складових субіндексів, найбільш потужно проявляються міжнародна координація (0,845) та рівень цифрової взаємодії (0,831), що пояснюється значним обсягом технічної допомоги, інституційною підтримкою проєктів реконструкції від ЄІБ, IFC, USAID, GIZ, та розвитком електронних сервісів, включно з використанням відкритих даних і платформою «Дія». Також позитивно оцінюються інституційна спроможність секторів (0,604) та субіндекс соціального капіталу і довіри (0,735), що засвідчує підвищення рівня громадської участі, довіри до волонтерських ініціатив, локальних проєктів та громад. Водночас економічна ефективність взаємодії (0,32) залишається найслабшою ланкою системи, оскільки лише 11% укладених договорів державно-приватного партнерства реалізуються, а соціальні інвестиції не перевищують 1,3% ВВП. Вплив на соціальні результати (0,389) також є посереднім – через обмежене охоплення соціальними проєктами, нестабільний доступ до базових послуг у регіонах, що постраждали від війни, та нерівномірну інклюзію. Екологічна стійкість ініціатив (0,57) демонструє потенціал, зокрема завдяки ESG-практикам деяких українських компаній, проте ще не має системної підтримки з боку державної політики (рис. 1).

Рис. 1. Індекс крос-секторальної взаємодії України (2024)
Джерело: побудовано автором

На діаграмі видно, що найбільш розвиненими складовими є міжнародна координація (0.845) та цифрова взаємодія (0.831), що вказує на успішну інтеграцію України у міжнародні

ініціативи та високий рівень електронної участі. Натомість економічна ефективність взаємодії (0.32) суттєво відстає, що свідчить про слабку реалізацію державно-приватних партнерств і недостатню соціальну інвестиційну віддачу. Субіндекс економічної ефективності взаємодії є низьким не через відсутність намірів, а через: брак реалізованих механізмів ДПП; обмежену інституційну спроможність органів влади координувати багатосторонні інвестиції; низький рівень прозорого спільного управління. Така асиметрія вимагає цільового підсилення інституцій економічного залучення для забезпечення повноцінної соціоекономічної синергії. Значення 0,554 вказує на те, що крос-секторальна взаємодія в Україні вже має певну сталість, проте потребує інституційного зміцнення та розширення економічної, соціальної та екологічної бази. Для порівняння, країни з усталеною інфраструктурою партнерства (наприклад, Нідерланди, Швеція, Німеччина) могли б мати умовне значення інтегрального індексу 0,75-0,85, тоді як країни із низьким рівнем довіри та нестабільною інституційною системою – нижче 0,35.

Висновки. Концептуальна інтерпретація запропонованої моделі полягає у розумінні крос-секторальної взаємодії як інтегративної інституційної конструкції, що забезпечує координацію зусиль державного, приватного та громадянського секторів для досягнення суспільно значущих цілей, інклюзивного розвитку та посилення стійкості соціоекономічної системи. Така взаємодія – це не сукупність епізодичних партнерств, а структурований процес міжінституційної співпраці, побудований на принципах довіри, прозорості, спільної відповідальності та стратегічної узгодженості. Запропонована модель передбачає перехід від ієрархічного управління до мережевого формату, у якому кожен сектор виконує визначену функціональну роль в умовах взаємодоповнення та взаємозалежності.

У цьому контексті крос-секторальна взаємодія має розглядатися як ключовий механізм інституційної модернізації, соціальної інноваційності та підвищення адаптивного потенціалу системи управління у відповідь на виклики нестабільного інституційного середовища. Індекс у 0,554 може бути основою для формування державної політики залучення стейкхолдерів до відновлення України, стратегічного планування партнерств і оцінювання ефективності соціальних інновацій.

Перспективи подальших досліджень мають лежати у площині розробки рекомендацій для підвищення ефективності крос-секторальної взаємодії, які передбачають обґрунтування послідовних інституційних, фіскальних, цифрових та соціальних заходів. Акцент важливо робити на соціальному результаті, що передбачає обов'язкове включення соціальних індикаторів – зайнятості, інклюзивності, доступу до послуг – до нових партнерств, зорієнтованих на досягнення Цілей сталого розвитку. Доцільно також зосередити увагу на розробленні типології моделей взаємодії, критеріїв їхньої ефективності та механізмів координації інтересів стейкхолдерів у межах спільних стратегічних проєктів. Ще одним напрямом може бути вивчення ролі цифрових технологій у забезпеченні відкритості, прозорості та зворотного зв'язку між секторами, що уможливлює створення сталих інституційних платформ співпраці. Крім того, необхідне емпіричне дослідження впливу крос-секторальної взаємодії на стійкість управлінських рішень, якість публічних послуг і довіру до державних інститутів у довгостроковій перспективі.

Список літератури

1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development United Nations (2015). URL: https://sdgs.un.org/goals/goal17 (дата звернення 10.07.2025).
2. Osborne, S. P. (2000). Public-Private Partnerships: Theory and Practice in International Perspective. Routledge. URL: https://www.routledge.com/Public-Private-Partnerships-Theory-and-Practice-in-International-Perspective/Osborne/p/book/9780415228841 (дата звернення 19.06.2025).
3. Hodge, G., & Greve, C. (2007). Public–Private Partnerships: An International Performance Review. *Public Administration Review*, 67(3), 545–558. DOI: https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2007.00736.x
4. Yescombe, E. R. (2011). Public-Private Partnerships: Principles of Policy and Finance. Elsevier. URL: https://www.sciencedirect.com/ book/9780123910585/public-private-partnerships (дата звернення 19.06.2025).
5. Akintoye, A., Beck, M., & Hardcastle, C. (2003). Public-Private Partnerships: Managing Risks and Opportunities. Wiley-Blackwell. URL: https://www.wiley.com/en-us/Public+Private +Partnerships%3A+Managing+ Risks+and+Opportunities-p-9780632059970 (дата звернення 19.06.2025).

6. Варналій З. С. Соціальна безпека людини – найвища соціальна цінність в Україні. DOI: https://doi.org/10.53679/NISS-confproceed.2023.08. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2023-12/tezi-gch_gotove_final_08.pdf (дата звернення 10.07.2025).
7. Варналій З. С. Соціальна безпека людини як об'єкт дослідження економічної безпекології. *Економічний вісник університету. Збірник наукових праць учених та аспірантів.* Вип. 52, Переяслав, 2022. С. 90-97. DOI: https://doi.org/10.31470/2306-546X-2022-52-90-9
8. Галушка З. І. Людський капітал економіки України: вплив війни та потенціал післявоєнного відновлення. *Вісник Хмельницького національного університету.* 2024. № 2. С. 100-108. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-328-15
9. Мельничук В. Ціннісні трансформації українського суспільства в умовах євроінтеграції. *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії.* 2023. Випуск 46. С. 124-130. DOI: https://doi.org/10.30970/PPS.2023.46.15
10. Богомаз О. Аналіз сучасних тенденцій корпоративної соціальної відповідальності бізнесу в Україні в умовах глобальних викликів. *Сталий розвиток економіки.* 2025. 4(51), 396-402. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-55
11. Саприкіна М. Центр «Розвиток КСВ»: «Спостерігаю соціальний феномен – багато людей із бізнесу хочуть підтримувати інших». URL: http://surl.li/bhvaym (дата звернення 06.07.2025).
12. Червінська Л., Червінська Т., Каліна І., Коваль М., Шуляр Н., & Чернишов О. Соціальна відповідальність бізнесу в умовах війни в Україні. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики.* 2023. No 6 (53). С. 405–416. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.53.2023.4187
13. Букреєва Д. С. Соціальна відповідальність бізнесу як основа забезпечення ділової активності підприємств: євроінтеграційний аспект. *Економіка та суспільство.* 2022. № 38. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/1316/1271 (дата звернення 10.07.2025).
14. Лопащук І. А., Равлюк А. М., Присяжнюк О. В. Корпоративна соціальна відповідальність бізнесу в контексті формування відносин державно-приватного партнерства. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону.* Випуск 21. Т. 2. С. 420–429. DOI: https://doi.org/10.15330/ apred.2.21.420-429
15. World Bank. Worldwide Governance Indicators. URL: https://www.worldbank.org/en/publication/worldwide-governance-indicators (дата звернення 12.07.2025).
16. Edelman Trust Barometer. Global Report Trust and the Crisis of Grievance. URL: http://edelman.com+1edelman.co (дата звернення 01.07.2025).
17. Оцінка ситуації в країні та діяльності влади, довіра до соціальних інститутів, політиків, посадовців та громадських діячів, віра в перемогу (вересень 2024 р.). Разумков центр. URL: http:// edelman.com+15razumkov.org.ua+15detector.media+15 (дата звернення 12.07.2025).
18. Стан здійснення ДПП в Україні URL: worldeconomics.com+13me.gov.ua+13ekmair.ukma.edu.ua+13 (дата звернення 12.07.2025).
19. OECD Economic Surveys: Ukraine 2025. May 2025. Volume 2025/10 URL: oecd.org. (дата звернення 09.07.2025).
20. Соціальна згуртованість в Україні: тенденції за даними дослідження RESCORE 2024. URL: https://api.scoreforpeace.org/storage/ pdfs/Social-Cohesion-in-Ukraine_ukr_2024.pdf (дата звернення 10.07.2025).
21. Monitor Civicus. URL: https://monitor.civicus.org/ (дата звернення 09.07.2025).
22. Social Cohesion in Ukraine: Key trends based on RESCORE 2024 with comparative insights from RESCORE 2023 and SCORE 2021. URL: https://scoreforpeace.org/en/ukraine (дата звернення 02.07.2025).
23. UN E-Governmeent Knovledgebase. URL: digitalstate.gov.ua+4publicadministration.un.org+4linkedin.com+4 (дата звернення 19.07.2025).
24. UkrainesGovTech enhancing e-democracy ecosystem URL: comeast.eu+6kyivgovtechcentre.org+6osvita.diia.gov.ua+6. (дата звернення 02.07.2025)
25. 63% of Ukrainians use state e-services, user numbers grow for third year in row – survey. URL: undp.org (дата звернення 02.07.2025).
26. Country Profile Ukraine. URL: odin.opendatawatch.com (дата звернення 02.07.2025).
27. Ukraine's Diplomacy in 2024: Score B+. URL: prismua.org+1ukrainefacility.me.gov.ua+1. (дата звернення 02.07.2025).

28. European Parliament. Multilateral financial assistance to Ukraine – January 2024. URL: europarl.europa.eu (дата звернення 02.07.2025).
29. Центр спільних дій, reSCORE Україна 2024. URL: https://centreua.org. (дата звернення 19.06.2025).
30. Моніторинг мобільності та потреб населення прифронтових територій травень 2024. URL: mindev.gov.ua+3dtm.iom.int+3rada.gov.ua+3 (дата звернення 07.07.2025).
31. Saaty, T. L. Decision making with the analytic hierarchy process. *International Journal of Services Sciences*, 2008, 1(1), 83–98. DOI: https://doi.org/10.1504/IJSSci.2008.017590.
32. Vilks, A., Malkava, I. Evaluation of public-private partnership possibilities by using the AHP method. *Procedia Economics and Finance.* 2016. Vol. 39. P. 796–803. DOI: https://doi.org/10.1016/S2212-5671(16)30269-0.

References

1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. (2015). United Nations. Retrieved from https://sdgs.un.org/goals/goal17 (accessed July 10, 2025).
2. Osborne, S. P. (2000). Public-Private Partnerships: Theory and Practice in International Perspective. Routledge. Retrieved from https://www.routledge.com/Public-Private-Partnerships-Theory-and-Practice-in-International-Perspective/Osborne/p/book/9780415228841 (accessed June 19, 2025).
3. Hodge, G., & Greve, C. (2007). Public–Private Partnerships: An International Performance Review. *Public Administration Review*, 67(3), 545–558. DOI: https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2007.00736.x
4. Yescombe, E. R. (2011). Public-Private Partnerships: Principles of Policy and Finance. Elsevier. Retrieved from https://www.sciencedirect.com/book/ 9780123910585/public-private-partnerships. (accessed June 19, 2025).
5. Akintoye, A., Beck, M., & Hardcastle, C. (2003). Public-Private Partnerships: Managing Risks and Opportunities. Wiley-Blackwell. Retrieved from https://www.wiley.com/en-us/Public+Private+Partnerships%3A+Managing+ Risks+and+Opportunities-p-9780632059970 (accessed June 19, 2025).
6. Varnalii, Z. S. (2023). Social security of people – the highest social value in Ukraine. *NISS Conference Proceedings..* DOI: https://doi.org/10.53679/NISS-confproceed.2023.08 Full text: Retrieved from https://niss.gov.ua/sites/default/files/2023-12/tezi-gch_gotove_final_08.pdf (accessed July 10, 2025). [In Ukrainian].
7. Varnalii, Z. S. (2022). Social security of people as an object of research on economic environmental safety. *Ekonomichnyi visnyk universytetu*, 52, 90–97. DOI: https://doi.org/10.31470/2306-546X-2022-52-90-9 [In Ukrainian].
8. Halushka, Z. I. (2024). Human capital of the Ukrainian economy: the impact of crime and the potential for post-war revival. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu*, 2, 100–108. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-328-15 [In Ukrainian].
9. Melnychuk, V. (2023). The transformation of Ukrainian society in the context of European integration. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriia filosofsko-politychni studii,* 46, 124–130. DOI: https://doi.org/10.30970/PPS.2023.46.15 [In Ukrainian].
10. Bohomaz, O. (2025). Analysis of current trends in corporate social responsibility of business in Ukraine in the context of global challenges. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, 4(51), 396–402. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-55 [In Ukrainian].
11. Saprykina, M. (n.d.). Center "Rozvytok KSV": "We are creating a social phenomenon - many people from business want to support others". Retrieved from http://surl.li/bhvaym (accessed July 06, 2025). [In Ukrainian].
12. Chervinska, L., Chervinska, T., Kalina, I., Koval, M., Shuliar, N., & Chernyshov, O. (2023). Social visibility of business in the conditions of violence in Ukraine. *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii ta praktyky*, 6(53), 405–416. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.53.2023.4187 [In Ukrainian].
13. Bukreeva, D. S. (2022). Social compliance of business as a basis for ensuring business activity of enterprises: European integration aspect aspekt. *Ekonomika ta suspilstvo,* 38. Retrieved from : https://economyandsociety.in.ua/index.php/ journal/article/download/1316/1271 (accessed July 07, 2025). [In Ukrainian].
14. Lopashchuk, I. A., Ravliuk, A. M., & Prysiazhniuk, O. V. (n.d.). Corporate social responsibility of business in the context of forming public-private partnership relations.

Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu, 21(2), 420–429. DOI: https://doi.org/10.15330/apred.2.21.420-429 [In Ukrainian].

15. World Bank. (n.d.). Worldwide Governance Indicators. Retrieved from : https://www.worldbank.org/en/publication/worldwide-governance-indicators (accessed July 12, 2025).
16. Edelman Trust Barometer. (2024). Global Report: Trust and the Crisis of Grievance. Retrieved from https://www.edelman.com (accessed July 01, 2025).
17. Razumkov Center. (2024). Assessment of the situation in the country and the activities of the government, trust in social institutions and politicians. Retrieved from https://razumkov.org.ua (accessed July 12, 2025). [In Ukrainian].
18. Ministry of Economy of Ukraine. (2024). Status of DPP implementation in Ukraine. Retrieved from https://me.gov.ua (accessed July 12, 2025). [In Ukrainian].
19. OECD. (2025). OECD Economic Surveys: Ukraine 2025. (Vol. 2025/10). Retrieved from https://oecd.org (accessed July 09, 2025).
20. Centre for United Actions. (2024). ReSCORE Ukraina 2024. Retrieved from https://centreua.org (accessed July 19, 2025).
21. CIVICUS Monitor. (n.d.). Retrieved from https://monitor.civicus.org (accessed July 09, 2025).
22. SCORE for Peace. (2024). Social Cohesion in Ukraine: Key Trends Based on RESCORE 2024. Retrieved from https://scoreforpeace.org/en/ukraine (accessed July 02, 2025).
23. UN E-Government Knowledgebase. (n.d.). Retrieved from : https://publicadministration.un.org (accessed July 19, 2025).
24. GovTech Ukraine. (n.d.). UkrainesGovTech enhancing e-democracy ecosystem. Retrieved from https://kyivgovtechcentre.org (accessed July 02, 2025).
25. UNDP. (2024). 63% of Ukrainians use state e-services – survey. Retrieved from https://undp.org (accessed July 02, 2025).
26. Open Data Inventory (ODIN). (n.d.). Country Profile: Ukraine. Retrieved from https://odin.opendatawatch.com (accessed July 02, 2025).
27. Prism UA. (2024). Ukraine's Diplomacy in 2024: Score B+. Retrieved from https://prismua.org (accessed July 02, 2025).
28. European Parliament. (2024). Multilateral financial assistance to Ukraine – January 2024. Retrieved from https://europarl.europa.eu (accessed July 02, 2025).
29. Centre for United Actions. (2024). RESCORE Ukraina 2024. Retrieved from https://centreua.org (accessed June 19, 2025).
30. IOM & Ministry for Reintegration. (2024). Monitoring of population mobility in the border territories. Retrieved from https://dtm.iom.int (accessed July 07, 2025). [In Ukrainian].
31. Saaty, T. L. (2008). Decision making with the analytic hierarchy process. *International Journal of Services Sciences*, 1(1), 83–98. DOI: https://doi.org/10.1504/IJSSci.2008.017590
32. Vilks, A., & Malkava, I. (2016). Evaluation of public-private partnership possibilities by using the AHP method. *Procedia Economics and Finance*, 39, 796–803. DOI: https://doi.org/10.1016/S2212-5671(16)30269-0

Стаття надійшла до редакції 16.07.2025
Прийнята до публікації 30.07.2025
Опубліковано онлайн 25.09.2025